

givnings Omraade; det er jo i Virkeligheden Krigstidens Lovgivning med enkelte Ændringer, der fortsættes gennem det foreliggende Lovforslag. Dernæst har Lovforslaget været indgaaende drøftet i det andet høje Ting, og da det er det samme Flertal, der er raadende her som i det høje Folketing, tør jeg ikke forudsætte, at Flertallet her i Tinget, selv om vi vilde være tilbøjelige til at stille Ændringsforslag, ikke skulde nære den samme Opfattelse som Flertallet i Folketinget, saa at det vilde være en tom Demonstration, om vort Parti søgte at faa gennemført Ændringer i den Retning, man har tilstræbt i Folketinget, hvor paakrævede de ellers synes at maatte være. Derfor maa det være Fremtiden forbeholdt at imødekomme de Ønsker, som vi nærer, og som har fundet Form i Ændringsforslag i det andet høje Ting. Jeg for mit Vedkommende er ikke i Tvivl om, at naar vi naar dertil — den Tid ligger forhaabentlig ikke fjernt —, da vi kommer til at beskæftige os med en gennemgribende Ændring af den kommunale Skattelov, vil de Ønsker, som Oppositionen i det høje Folketing har næret, finde Udtryk i vor fremtidige kommunale Skattelovgivning. Det er i hvert Fald min Erfaring gennem min kommunale Virksomhed, at f. Eks. baade Nedsættelse og Forhøjelse af Grænserne er paakrævet, hvis man overhovedet vil en retfærdig Skatteligning omkring i Kommunerne. Ogsaa Forsørgerespørgsmaalet har i de senere Aar rejst sig med en Styrke, som vi tidligere ikke har kendt, og som har fundet Udtryk gennem den højtærede Statsministers Henvendelse til Tjenestemændene. I store Kredse af Befolkningen er Spørgsmaalet om Forsørgerpligten meget brændende, og derfor tror jeg ikke, der kan være Tale om at komme udenom en Forhøjelse af det Beløb, en Forsørger skal kunne fradrage. Det er imidlertid, som sagt, forbeholdt Fremtiden at løse disse Opgaver, og jeg skal derfor ikke komme nærmere ind derpaa, men nøjes med at anbefale Lovforslaget til hurtig Behandling og uforandret Gennemførelse her i Tinget.

Indenrigsministeren (Kragh): Jeg takker samtlige ærede Ordførere for den Modtagelse, Lovforslaget har faaet, og ikke mindst de Ordførere, der paa deres Partiers Vegne har udtalt Villighed til i denne Sag at udvise Resignation.

Det ærede 2det Medlem for 4de Kreds (Vejstrup) udtalte nu, at en Forhøjelse af

Nedsættelses- og Tillægsprocenterne var Vilkaaret for, at man i den kommende Tid kunde faa en retfærdig Skatteligning, og udtalte tillige Formodningen om, at dette Spørgsmaal vil blive optaget til Overvejelse i Forbindelse med Revisionen af hele den kommunale Skattelovgivning. Jeg nærer ingen Tvivl om, at det ærede Medlem vil faa denne sin Forventning opfyldt, men det ærede Medlem bør dog ikke glemme, at i de Svarskrivelser, som er indgaaet til Indenrigsministeriet fra Bestyrelserne for de store kommunale Organisationer, er der ikke i en eneste givet Udtryk for, at en saadan Ændring skulde være Betingelsen for en fremtidig Skattepaalignings Retfærdighed. Jeg kan dog ikke tro andet, end at hvis man i de forskellige Kommuner havde følt Trykket særlig stærkt af de Tillægs- og Fradragsregler, som hidtil har været gældende Lov, vilde dette have fundet sit Udtryk i de Indstillinger, som er tilgaaet Ministeriet angaaende dette Lovforslag.

Jeg er ganske enig med det ærede 7de Medlem for 2den Kreds (Piper) i, at det vilde være meget ønskeligt snart at komme bort fra Krigstidens midlertidige Lovgivning. Jeg for min Del vil meget gerne medvirke til, at dette hurtigst muligt kan ske, og jeg erkender, at det vil være ønskeligt snarest at faa hele Grundlaget for den kommunale Skatteudskrivning optaget til Overvejelse ligesom at faa selve Reglerne for Skatteudskrivningen til en samlet Prøvelse. Men den Tid er dog endnu ikke inde, forekommer det mig, da det kan siges, at en nogenlunde normal, stationær Tilstand er indtraadt i Kommunernes økonomiske Kaar, og en saadan skulde dog gerne være til Stede som Grundlag for Overvejelser af den Art. Men Revisionsbestemmelsen i Lovforslaget gør det for nødvendent, at man meget snart optager dette Spørgsmaal til Drøftelse i Ministeriet. Og jeg tvivler ikke paa, at Resultatet deraf vil blive, at det Lovforslag, som skal fremsættes i Løbet af 1923 om en endelig Ordning af hele denne Sag, vil bringe os bort fra den Del af Krigstidslovgivningen angaaende de kommunale Skatter, som nu mest giver Anledning til Utilfredshed.

Jeg takker, fordi man har erklæret sig villig til at give Lovforslaget en ekstraordinær hurtig Behandling. Jeg følger mig overbevist om, at Ligningsmyndighederne Landet over vil være Landstinget taknemmelige for snarest at kunne faa fast Grund under Fødderne ved Ligningsarbejdet.